

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الله تعالى : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ
وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

لَوْ أَنَّكُمْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقْنَاكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ،
تَعُدُّوا جِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا

ALLAH'A GÜVENMEK İBADETTİR.

Allah Rasûlu (s.a.s.), bir hadisinde “**Müslüman, dilinden ve elinden insanların selamette olduğu kimsedir. Mümin ise malları ve canları hususunda insanların kendisini emin görüp güvende oldukları kimsedir.**”¹ buyurmaktadır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Güven; inanmak ve emin olmaktır; endişelerden sıyrılmak ve korkuları bir kenara bırakmaktır. Yüce İslam dininde iman ile güven arasında kök itibariyle çok güçlü bir ilişki mevcuttur. Bu sağlam kökten beslenen mümin, güvenilir olmak zorundadır. Bir hadis-i şerif'te bu sıkı bağa şöyle işaret edilmiştir: **“Kişinin kalbinde iman ve küfür bir arada bulunmaz. Güvenilirlik ve hainlik de bir arada olmaz.”**² Yüce Allah bu konuda müminleri uyarırken şöyle buyurmuştur: **“Ey iman edenler! Allah'a ve rasûle hainlik etmeyiniz ki, bile bile kendi emanetlerinize hıyanet etmiş olmayasınız.”**³

Allah'a dua etmek, O'na güvenmek demektir. “Allah'a inanıyorum demek” O'na güveniyorum demektir. Selamlaşmak, güvenmek ve güven vermek demektir. Mümin bir kardeşine ‘*Esselamü Aleykum*’ diyerek söze başlayan kişi, ona teminat veriyor ve “Ben; sana, ailene, malına-mülküne asla zarar vermeyeceğim” demek istiyordur. Bunun karşılığında selamı alan kişi de aynı güveni ve teminatı muhatabına va'd ediyor demektir.

Değerli Müminler!

Müşrikler tebliğ ettiği dine inanmasalar da Hz Nebi'ye “*Muhammed'ül Emîn*” diye hitap

ederlerdi. Bütün peygamberlerde bulunan “*emanet*” yani güvenilir olma sıfatı Rasulullah efendimizde zirve noktadaydı. Ümmetinin de güvenilir olmasını isterdi. Bir hadisinde **“Emanete riayet etmeyende (kâmil) iman yoktur.”**⁴ buyuran Efendimiz, münafığı temel özellikleriyle şöyle tarif eder: **“Konuşunca yalan söyler, söz verdiğinde tutmaz ve emanete ihanet eder.”**⁵

Kıymetli Müminler!

Birbirine inanan ve güvenen insanların oluşturduğu bir toplumda aldatma, kandırma ve sahtecilik kendine yer bulamaz. Böyle bir toplumda emanetler ehline verilir. Bu toplumda insan insanın kurdu değil, yurdudur. İnsanlar birbirlerini yok etmeye, birbirlerini bitirmeye veya sövmeye çalışmazlar. Kendilerini düşündükleri kadar başkalarını da düşünürler. Bu diğergamlıkla çevrelerine güven aşırlarlar.

Muhterem Müminler!

İnsanlar arasındaki güven duygusu yılların geçmesiyle, insanların birbirini tanması ve tartmasıyla kurulur. Çünkü güven, kazanılan, sürdürülen ve korunan ihlas temelli bir duygudur. Gıybet, iftira, kendini beğenme vb. çirkin huylar yüzünden güven sarsılınca bütün ilişkiler yıkılır, yere düşen cam gibi param parça olur. Müminler, güven ortamını zedeleyecek en ufak bir girişime dahi asla taviz vermemelidirler.

Değerli Kardeşlerim!

Emin insanların oluşturduğu her yer aynı zamanda ‘Daru’s-selam’dır, ‘Daru’l-eman’dır. Esenlik yurdudur. Erdemli şehirdir. Huzur iklimidir. Allah selam ismiyle bizlere muamelede bulunsun. Aramızda selamı yaysın. Bu selam da Daru’s-Selam olan cennetin kapılarını bizlere açsın inşallah.

Hutbeme bir hadis-i şerif mealiyle son veriyorum: **“Eğer Allah'a hakkıyla tevekkül etseydiniz sizi kuşlar gibi rızıklandırırdı. Onlar aç gider, tok dönerler.”**⁶

¹ Ahmet b. Hanbel, II, 379.

² Ahmet b. Hanbel, II, 349.

³ Enfal, 8/27.

⁴ Ahmet b. Hanbel, III, 135, 154.

⁵ Buhâri, İman, 24.

⁶ Ahmet b. Hanbel, I, 332.